

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3215/2020
28.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душко Пачариз, адвокат из ..., против туженог „Шумадија Сајам“ д.о.о., Крагујевац, чији је пуномоћник Владимир Јанковић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2136/19 од 11.07.2019. године, у седници одржаној 28.01.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2136/19 од 11.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 115/19 од 15.03.2019. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено решење број .. од 12.10.2016. године туженог о отказу уговора о раду број ../16 од 25.04.2016. године, као и анекси истог број ../16 од 20.05.2016. године и број .. од 31.08.2016. године и обавезан тужени да тужиоца врати на рад, на радно место према стручној спреми и радном искуству. Другим ставом изреке, одбачен је део тужбе којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да га врати на рад, на послове и радне задатке радног места које је обављао пре отказа уговора о раду, као недозвољен. Трећим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 162.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате, док је у преосталом делу тужбени захтев тужиоца за тражену законску затезну камату од дана подношења тужбе до извршности пресуде, одбијен као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2136/19 од 11.07.2019. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу првом и делу става трећег изреке, којим је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 162.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде, до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. у вези члана 441. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11... 87/18), па је нашао да је ревизија дозвољена и неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Наводима ревидента који се односе на противуречне и нејасне разлоге у побијаној пресуди, заправо се указује на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, која нису биле предмет оцене овог суда, јер се ради о повредама које се не могу сматрати ревизијским разлогом, у смислу одредбе члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време на радном месту ... Огранка ББ, по основу уговора о раду број ../16 од 25.04.2016. године. Решењем директора туженог о отказу уговора о раду број .. од 12.10.2016. године, тужиоцу је отказан уговор о раду, са анексима од 20.05.2016. године и од 31.08.2016. године, због повреде радне дисциплине, прописане актом послодавца са испољеним понашањем које му онемогућава наставак даљег рада, а у виду недоличног и дрског понашања према послодавцу и другим запосленима, позивајући се у уводу решења на одредбе члана 179. став 3. тачка 2. и 3. Закона о раду, као и одредбе члана 54. Правилника о раду туженог. Према образложењу оспореног решења, тужиоцу је дана 30.09.2016. године достављен текст упозорења о наступању услова за могућност отказивања уговора о раду из разлога ближе предвиђених Законом о раду, Правилником о раду и уговором о раду, односно због повреде радних обавеза, тј. непоштовања радне дисциплине недоличним и дрским понашањем, предвиђених и санкционисаних тачком 6. члана 54. Правилника о раду туженог од 13.03.2016. године и уговором о раду, чланом 26. тачком м. неморално владање и недолично понашање на раду, и у вези са радом. У образложењу оспореног решења наведено је да се тужилац обратио директору туженог и запосленој ВВ дописом од 29.09.2016. године у којем је испољио своје понашање у смислу непоштовања радне дисциплине, износећи констатацију увредљивог карактера према наведеним лицима, наводећи да његов осветнички однос према запосленима представља задовољавање својих најнижих људских нагона са ниским нивоом познавања математичке културе, да су њих двоје припадници напаљене додворничке масе, који ће на крају целокупне трагикомедије бити обележени као људске и моралне наказе ове сада хришћанске срамоте. Тужени је тужиоцу доставио упозорење број .. од 30.09.2016. године о наступању услова за могућност отказивања уговора о раду због непоштовања радне дисциплине – неморално владање и недолично понашање на раду и у вези са радом, а у упозорењу је наведено да је овакво понашање запослени испољио у свом допису од 29.09.2016. године, чији текст по мишљењу директора туженог очигледно садржи недоличне и неморалне констатације везане за наведена лица, и да послодавац у упозорењу неће ближе коментарисати даље констатације из наведеног дописа који је сачинио тужилац.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право, када су поништили као незаконито оспорено решење туженог од 12.10.2016. године о отказу уговора о раду тужиоцу и обавезали туженог да тужиоца врати на рад.

Одредбом члана 179. тачка 2. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13 и 75/14) прописано је да послодавац може запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, а ставом 3. истог члана да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину, и то између осталог ако не достави потврду о привременој спречености за рад у смислу члана 103. овог закона (тачка 2.), ако злоупотреби право на одсуство због привремене спречености за рад (тачка 3.), као и ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може наставити рад код послодавца (тачка 8.).

Чланом 180. став 1. Закона о раду прописано је да је послодавац дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179. став 2. и 3. овог закона, запосленог писменим путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање осам дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења. Ставом 2. истог члана прописано је да у упозорењу из става 1. овог члана послодавац је дужан да наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење.

Одредбом члана 54. Правилника о раду код туженог број ..2006 од 13.03.2006. године прописано је да запослени не поштује радну дисциплину: ако се недолично и дрско понаша према послодавцу и другим запосленима (тачка 6.).

Уговором о раду број ../16 од 25.04.2016. године, у члану 26. предвиђено је да послодавац може да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдан разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца за радом запосленог, и то ако запослени својом кривицом учини следеће повреде радне обавезе: неморално владање и недолично понашање на раду и у вези са радом (тачка М).

Повреда радне дисциплине се утврђује законом, општим актом или уговором о раду и идентификује се зависно од начина, места и времена извршења. Начин извршења се одређује према радњи повреде, она се може огледати у чињењу или нечињењу. Решење о отказу уговора о раду треба да садржи време, место и начин извршења повреде радне дисциплине, да би се из решења на несумњив начин могло утврдити да је запослени учинио повреду радне обавезе. Дакле, чињење или нечињење које представља повреду радне обавезе мора да буде описано, односно запосленом мора да буде стављена на терет конкретна радња или њено пропуштање, одређено у времену и простору, да би решење о отказу било незаконито.

У решењу туженог, којим је тужиоцу је отказан уговор о раду, није наведено када и шта је тужилац учинио или пропустио да учини, већ му је отказан уговор о раду зато што понашање тужиоца у виду недоличног и дрског понашања према послодавцу и другим запосленима, онемогућава наставак даљег рада код туженог, на основу чега је изведен закључак да је тужилац учинио повреду радне дисциплине прописане законом и актом послодавца. Међутим, и по оцени овог суда, отказивање уговора о раду на овај начин је незаконито, јер решење о отказу уговора о раду у овом случају не садржи начин, место и време извршења радњи које се тужиоцу стављају на терет.

Осим тога, у случају отказивања уговора о раду на основу цитиране одредбе Закона о раду, послодавац у обавези да у упозорењу (члан 180.), а потом у решењу о

отказу, назначи време, место и начин извршења повреде радне дисциплине, односно основ за давање отказа, чињенице и доказе који омогућавају идентификацију и примену отказног разлога. Упозорењем се запосленом ставља до знања да је својим радњама, односно поступком проузроковао настанак отказног разлога, како би се запослени изјаснио о томе да ли је својом кривицом учинио повреду радне обавезе, односно нарушио радну дисциплину. Супротно овој законској обавези, у овом случају, упозорење о отказу уговора о раду које је достављено тужиоцу не садржи чињенице и доказе који указују да су се стекли услови за отказ уговора о раду у смислу наведених материјално-правних одредаба, већ само навод да допис тужиоца од 29.09.2016. године упућен директору туженог и запосленој ВВ садржи недовољне и неморалне констатације везане за наведена лица и да послодавац неће ближе коментарисати даље констатације из дописа који је сачинио тужилац, а чија је садржина као отказни разлог тужиоцу стављена на терет. Стога је сужен обим права запосленог да се изјасни у потпуности о радњама које му се стављају на терет, како то правилно закључује и другостепени суд. Стога су ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права оцењени као несоновани.

Како је тужиоцу незаконито престао радни однос, тужени је у обавези да тужиоца врати на рад, с обзиром на акцесорни карактер тог захтева.

Остали ревизијски наводи којима се указује на погрешну примену материјалног права, представљају понављање навода истицаних у жалбеном поступку, за које је другостепени суд дао довољне и јасне разлоге које овај суд у целости прихвата.

Из изнетих разлога, применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић